

Kristýna BAUEROVÁ, *Jan Adolf ze Schwarzenberku a Řád zlatého rouna*, České Budějovice 2014, Historický ústav Filozofické fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, bakalářská práce, 70 s.

Posudek vedoucího bakalářské práce

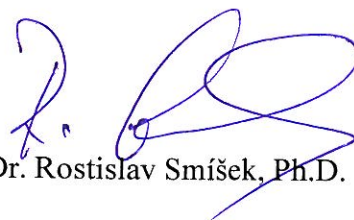
Současná historická věda si zejména v posledním desetiletí stále zřetelněji uvědomuje, jak důležité byly pro raně novověkého člověka neverbální způsoby předávání informací, v nichž podstatnou roli hrály gesta, znaky, metafory a symboly. Tímto směrem se rovněž ubírá bakalářská práce Kristýny Bauerové, která se zabývá okolnostmi a průběhem udělení Řádu zlatého rouna Janu Adolfovi ze Schwarzenberku 1. prosince 1650 v Bruselu. Autorčino badatelské úsilí je o to sympatičtější, že si vybrala problematiku, jež se na rozdíl od evropské historiografie doposud v českém dějepisectví netěšila přílišnému zájmu historiček a historiků. Své pojednání vystavěla na obsahové analýze francouzsky koncipované relace o přípravě a průběhu rituálu předání Řádu zlatého rouna hraběti ze Schwarzenberku od Josefa Antonína Hernarta, řádového "Roi d'armes", která se nachází ve Státním oblastním archivu Třeboň, oddělení Český Krumlov, Rodinném archivu Schwarzenberků. Získané poznatky doplnila informacemi z několika dobových tisků o dějinách Řádu zlatého rouna a korespondence Jana Adolfa ze Schwarzenberku. Na tomto místě je třeba vyzdvihnout vynikající jazykovou výbavu autorky, neboť v heuristické fázi svého výzkumu se musela vyrovnat s francouzsky, italsky, latinsky, německy a španělsky psanými prameny.

Za hlavní cíl práce si autorka vytkla zrekonstruovat jednotlivé závazné kroky rituálu, které souvisely s přijetím do jednoho z nejprestižnějších řádů raného novověku. Ve svém výkladu se však nezaměřila na pouhý chronologicky strukturovaný popis průběhu zmiňované performance. S dobrou znalostí teoretické literatury se pokusila dešifrovat skrytou symboliku ritualizovaného chování konkrétních účastníků a význam jednotlivých kroků performance. Právě skrytá symbolika podává důležité a nezaměnitelné svědectví o myšlenkovém světě raně novověkého člověka, v němž se odráželo především hluboké povědomí o pevné společenské hierarchii na prahu novověku. Stranou pozornosti však autorka neponechala ani rekonstrukci komunikační sítě Jana Adolfa ze Schwarzenberku, s jejíž pomocí se ucházel o výše zmiňované prestižní ocenění, či argumentaci jednotlivých osob, které se u španělského krále Filipa IV. písemně přimlouvaly za Schwarzenberkovo přijetí do Řádu zlatého rouna. Nezastupitelnou roli ve výkladu rovněž hraje nastínění významu zisku beránčího rouna v očích samotného urozeného jedince a jeho místo v seberepresentaci Jana Adolfa ze

Schwarzenberku. Ocenit je třeba také skutečnost, že se autorka ve svém pojednání nevěnuje pouze okolnostem udělení Řádu zlatého rouna Janu Adolfovi ze Schwarzenberku 1. prosince 1650, ale zejména její neustálou snahu o hledání srovnávacího výkladového kontextu s rituály udělení tohoto prestižního vyznamenání dalším šlechticům a příslušníkům habsburského rodu v raném novověku (např. udělení zlatého beráncího rouna v Utrechtu 1545 či v Landshutu a Praze roku 1585).

Autorka dokázala zvolené téma uchopit po stránce heuristické i metodologické velmi náročným a neotřelým způsobem. Bezpečně se orientuje v rozsáhlém souboru domácí a především zahraniční literatury. Navíc si umí klást otázky a dešifrovat leckdy nepřehlednou spleť gest a symbolů, které doprovázely předání Řádu zlatého rouna Janu Adolfovi ze Schwarzenberku počátkem prosince 1650. Proto bakalářskou práci Kristýny Bauerové doporučuji k obhajobě a navrhuji ji klasifikovat stupněm **v ý b o r n ě**.

České Budějovice 2. 6. 2014

PhDr. Rostislav Smíšek, Ph.D.